

Osale jumalateenistustel pühapäeviti kell 11

05.02 Jutlus: Leho Paldre. Muusika: Tähti ja Kadi

12.02 Jutlus: Kaarel Adamson. Muusika: Ilmar ja CO

19.02 Jutlus: Leho Paldre. Muusika: Kaarel ja Mari

26.02 Jutlus: Tõnu Lehtsaar.
Muusika: Naiskoor, juhhei lastekoos

Богослужения
на русском
языке каждое
воскресенье
в 13

Kuula teenistusi järgi kolgata.ee/jutlused või [youtube.com/KolgataKogudus](https://www.youtube.com/KolgataKogudus)

We provide English interpretation every Sunday at 11

Kodugrupid nädala sees 10 kohas.

Pühapäevakool 3-11aastastele pühapäeviti teenistuse ajal (v.a kuu 1. pühapäev).

Noorteõhtud. Neljapäeviti kell 19. Info: sandertulk@gmail.com

Juunioride õhtud. Reedeti kell 18. Info: siimkork@gmail.com

Beebide ja väikelaste lauluring. Kolmapäeva hommikuti. Info: tahti@ekkllesia.ee

Eriteated

16.02 Piibling Vedu raamatukogus kell 12

21.02 Avatud kohvikuõhtu kõigile "Kas elus on midagi enam?"
kell 18.15-20.30

26.02 Piibli avastamise õhtu "Rooma kiri aastaga", 6.-7. Ptk (Sander Tulk)
kell 16-18

09.03 Koguduse palve- ja ülistusõhtu "Vaadakem üles!" kell 19.

**Tartu Kolgata
baptistikogudus**

Veski 40, 50409 Tartu, tel 5558 7098, pastor@kolgata.ee
www.kolgata.ee, facebook: Kolgata kogudus,
www.youtube.com/KolgataKogudus

Pangakonto: LHV EE11 7700 7710 0114 3596
SEB EE34 1010 1520 0181 0001
SWED EE66 2200 2210 1817 7924
LUMINOR EE84 1700 0170 0038 4719

Saaja: Tartu Kolgata Baptistikogudus | Selgitus: Annetus

Infolehe toimkond: Mare Sumberg, Leho Paldre. Kujundas Sander Tulk.

UUDIS KIRI

VEEBRUAR 2023

 Kolgata
kogudus

Kristlane ja kodumaa

Möödunud suvel sõitsin jalgrattal kümneid kordi Annelinnast Tammelinna. Iga kord paistis üle jõe Maarja kiriku torni edenemine. See oli ilus, aga ka valus. 1941. a. juulis hävitasid vene väed Tartu ulatuslikul pommitamisel ka Maarja kiriku. Ja nüüd, 81 aastat hiljem, kui me lõpuks taastame viimase Tartu kiriku, pommitab seesama sõjavägi Ukrainas kümneid kirikuid. Miks ometi? Põhjus on inimese patususes, mis avaldub ka suurriikide kalduvuses imperialismile. Õnneks on enamik impeeriime hävinud, kuid üks suur meie kõrval on alles. Seepärast peame ülimalt tänama Jumalat, et Eesti võib eksisteerida iseseisva riigina. 24. veebruaril täitub 105 aastat meie iseolemise algusest. Mida ootab Jumal

meilt 106. iseseisvuse aastal? Üht asja kindlasti: madalat valuläve kõige suhtes, mis võib kahjustada meie riiki ja rahvast. Viimased 30 aastat oleme aina olnud abi palujad, aga Ukraina sõda pani esimest korda eestimaalased jõuliselt tegutsema teiste heaks. Kristlastena peame olema valmis märkama ja tegutsema, kui Jumal saadab meie käeulatusse olukorra, kus meie saame aidata. Kas peaksime riigi pärast muretsemise jätma poliitikutele ja mittekristlastele? Vabadussõja võitlejad surid meie igapäevaelu eest. Meie ei saa enam midagi teha nende heaks, küll aga kodumaa heaks. Kristus „on surnud kõikide eest, et elavad ei elaks enam enestele, vaid temale, kes on nende eest surnud” (2Kr 5:14). Samamoodi on Vabadussõjas langenute pärast meil võlg kodumaa ees.

*Avo Rosenvald
diakon*

Uusaasta kogudusteülesed palvehommikud

Uut aastat alustati Tartus uskkondade üleste palvehommikutega. Nädalat alustati 2. jaanuaril Kolgatal. Uksed olid avatud hommikul juba kell 8 kohviosaduseks. Selleks ajaks oli kohal kaks meest: Leho Paldre ja Kristjan Luhamets. Järgmise poole tunni jooksul tilkus inimesi ühe- ja paarikaupa kiriku uksest sisse. Kell 8.30 kohvitasse käest pannes ja väikese saali poole liikudes oli kohal juba üsna suur ja kirju seltskond. Mehi oli nii ülikondades, valgete preestrikaelustega kui soojadesse kampsunitesse mähitult. Naisi oli tunduvalt vähem, kuid samuti erimoe-lisi, kõige silmatorkavamad neist nunnarõivastes. Ometi, kui oli aeg Jumalat lauluga ülistada, kajas väike saal ühisel lauluhäälel. Hommik jätkus Leho jagatud mõtete saatel ning lõppes ühise palvega: "Kel südames palvetada". Mõned kiirustasid tööle, kuid mitmed jäid veel

juttu ajama.

See esimene hommik oli hea näide kogu ülejäänud nädala kirjeldamiseks. Iga kord läks süda jälle soojaks, nähes erineva tausta ja kommetega inimesi kokku tulemas ja ühist Jumalat kiitmas. Eriti südantsoojendav oli näha samu inimesi korduvalt: saime lähedase-maks. Enamike hommikupalvuste ülesehitus oli rohkem struktureeritud kui Kolgatal, muusika oli vahel võõram ja vahel tuttavam, palve oli vahel lavalt ja kogudus vaid vastas eestvedajaile - kuid need erinevused olid vaid välised. Olime justkui laiem perekond, sugulased, kes teevad asju veidi erimoodi, kuid kokkuvõttes on siiski üks perekond Kristuses.

Olen alati uskunud, et Jumal hindab seda ning on eriliselt lähedal, kui astume oma mugavustsoonist välja. Samuti usun, et teiste kristlastega ühiselt ja ühel meelel palvetamises on tohutu Jumala vägi ja arm. Need kaks uskumust said kokku selle aasta allianss-palvehommikutel. Kujutan ette, kuidas Jumal naeratades vaatas oma

kalleid lapsi, kui need varahommikul oma soojadest kodudest välja astusid, et saada õdede-vendadega kokku ning pühendada uue aasta esimesed hommikud ühisele palvele ja Jumala teenimisele.

Kadi Haamer

Enne usk, siis ristimine – juba 139 aastat

Esimene baptistlik ristimine Eestis toimus veebruaris 139 aastat tagasi. Eesti usumaastikul oli tollal uus avastus, et Uue Testamendi ajal ja algkoguduses ristiti mitte beebisid, vaid ikka neid, kes olid isiklikult uskuma hakanud ja ülevaltsündi kogenud. Lapseristimise komme hakkas tekkima tasapisi alles 3. sajandist ja muutus ajapikku üleüldiseks.

Euroopas laiemalt taasavastati ristimise algne mõte 16. sajandi reformatsiooni osades harudes. Eestis tekkis 1870ndatel lõpus suurt osa Läänemaad inimesi haaranud vaimulik ärkamine. Kogeti Jumala päästet, süveneti piiblitundmisse ja Uut Testamenti lugedes avastati, et asjade õige järjekord on niipidi: „Kes on hakanud uskuma ja on ristitud, see pääseb“ (Mk 16:6). Kõigepealt isiklik usk Jeesusesse ja seejärel ristimine. Ristimine ei tekita usku, vaid on märk

juba tekkinud usust: nagu sõrmuse sõrmepeanemine pärast abielutõutust ei tekita armastust, vaid on märk armastusest. Sõrmuse kinkimine beebile tulevase abielu lootuses tunduks ju veider ... Piiblit uurides avastati ka seda, et apostlid ristisid nii, et pöördunu vajutati korraks vee alla – nagu matusetalitus. Sellega tunnistas inimene, et vana elu ilma Jumalata on surnud ja edasi tahab ta elada koos Jeesusega.

Kui ristimise algne mõte kohale jõudis, siis polnud uskumahakanutel 1884. aastal aega sooja suve oodata, vaid raiuti jõeäässe suur auk. Kui Jumal on midagi käskinud, siis on sellega seotud Jumala õnnistused ja ei tasu neid ju edasi lükata! Nii tähistamegi Eesti baptismi aastapäeva külmakuul, 24. veebruaril.

Leho Paldre, pastor

